

N:o 129.

Af Herr **C. Treffenberg** m. fl.: *Om anslag för år 1876 dels till bidrag för vägars anläggning, underhåll eller förbättring, och dels till undersökningar m. m. för allmänna arbeten.*

Till Kongl. Maj:t hafva, enligt hvad undertecknade inhemtat, från Konungens Befallningshafvande i de tre nordligaste länen under sistlidna år inkommit underdåniga framställningar i syfte att Kongl. Maj:t måtte hos Riksdagen äska förhöjning uti de på sjetta hufvudtiteln uppförda särskilda anslag till anläggning af nya och förbättring eller omläggning af backiga vägar samt till vägundersökningar.

Uti ofvan nämnda framställningar anföres, bland annat, följande:

1:o) af Konungens Befallningshafvande i Vester-Norrlands län:

att Landstinget i samma län, på förslag af länsstyrelsen, beslutat uppdraga åt en komité att utarbete en fullständig systematisk plan för erforderliga kommunikationsförbättringars successiva utförande och att dermed till det innevarande år sammanträdande ordinarie landstinget inkomma: att enligt hvad en af Kaptenen vid Kongl. Väg- och Vattenbyggnads-korpsen Lars Berg upprättad promemoria öfver erforderliga väganläggningar och vägomläggningar utvisade, de nya väganläggningar, hvilka vore af behofvet påkallade, och de äldre, backiga landsvägar, som borde omläggas, uppginge, de förra till en sammanräknad väglängd af omkring 60 mil och de senare

till omkring 40 mil; *att* en del af dessa vägar och vägförbättringar redan varit föremål för undersökning, hvarjemte åtskilliga förslag till fullt förberedda vägarbeten, hvilka vederbörande menigheter förklarar sig villiga att verkställa mot erhållande af statsunderstöd, dels redan till länsstyrelsen inkommit, dels efter hand inföväntades; *att*, med afseende å landstingets ofvannämnda beslut, antagas kunde att för förbättrande af länets kommunikationer landstinget skulle finnas villigt att underkasta sig de uppoffringar, som med ett klokt begagnande af dess beskattningsverk funnes förenliga, men att dessa uppoffringar icke kunde utsträckas derhän, att bidrag från statens sida kunde undvaras; *att* följaktligen med all sannolikhet emotses kunde, att inom den närmaste framtiden flera underdåniga framställningar till Kongl. Maj:t om beviljande af statsbidrag till betydligare belopp för utförande af vägförbättringar inom länet komme att ingå; *att*, i den mån statens jernvägar komme att framdragas genom länet, dessa komme att framkalla flera nya kommunikationsleder; *att* jemväl statens intresse kräde befordrandet af dessa kommunikationer, medelst hvilka trafik komme att inledas på statens jernvägar; *att* likväl det anslag till belopp af 200,000 R:dr, som Riksdagen för närvarande ställt till Kongl. Maj:t disposition för anläggning af nya och förbättring eller omläggning af backiga vägar, vore allt för otillräckligt för att i någon nämnvärd mån kunna tillfredsställa behofvet, desto hellre som, på sätt Riksdagen jemväl i sin underdåniga skrifvelse i ämnet den 23 sistlidne April anmärkt, lika stora arbetskvantiteter under den närmaste framtiden icke kunde verkställas mot enahanda kostnader, som för några år tillbaka — hvadan länsstyrelsen hemställt, huruvida icke alla här ofvan anmärkta omständigheter kunde anses innefatta giltig anledning för Kongl. Maj:t att hos Riksdagen äska förhöjning uti nyssberörda anslag; likasom ock, då utaf det till bekostande af vägundersökningar afsedda anslag Vester-Norrlands län ditintills i allmänhet endast fått åtnjuta omkring 1,000 R:dr årligen, men dessa medel varit alldeles otillräckliga för att bestrida kostnaden för en mängd ifrågasatta väl behöfliga undersökningar, hvilka af sådan anledning måst eftersättas, länsstyrelsen underställde Kongl. Maj:ts nådiga pröfning, huruvida icke jemväl någon förhöjning uti sistnämnda anslag borde hos Riksdagen äskas.

2o:) *Af Konungens Befallningshafvande i Vesterbottens län:*

att, ehuru under de sista decennierna flera allmänna vägar till ej så obetydlig längd blifvit inom Vesterbottens län dels ånyo anlagda och dels förbättrade, återstode i det fallet ännu mycket att göra; *att*, i detta afseende, Konungens Befallningshafvande tilläte sig åberopa sin underdåniga skrifvelse den

13 sistlidne Augusti, i fråga om anläggning af en omkring 9 $\frac{1}{2}$ mil lång väg mellan Stensele och Lycksele, äfvensom att Distriktsadjutanten Ljötnanten Cederberg förehade och antagligen snart komme att afsluta undersökning och kostnadsförslags upprättande för ifrågasatt väganläggning emellan Sorsele socken, som ännu saknade utfartsväg, och Lycksele kyrkoby, eller alternativt Eckersele by i Degerfors socken, en sträcka af 13 à 14 mil; att länsstyrelserna i Vesterbottens och Norrbottens län vore sinnade att med första till Kongl. Maj:t inkomma med gemensam underdånig ansökning om anslag för vägbyggnad ifrån Abbarbräck by i Arvidsjaurs socken af Norrbottens län till Jörns kyrka i Vesterbottens län, omkring 6 mil, derifrån väg till kusten redan funnes, samt att af länets landsting och åtskilliga kommuner ifrågasatta undersökningar angående flera väganläggningar, måst lemnas beroende i brist på vägundersökningsmedel; att, då det för näringsarnes och industriens utveckling vore ett nödvändigt vilkor, att kommunikationsmedlen blefve underlättade, Konungens Befallningshafvande hade för afsigt att fortfarande söka åstadkomma byggande af nya äfvensom omläggning eller förbättring af äldre vägar, som vore besvärade af svåra backar, eller i öfrigt hade en olämplig sträckning; att härtill erfordrades ej obetydligt understöd af allmänna medel; af hvilken anledning och på i öfrigt anförda grunder Konungens Befallningshafvande i Vesterbottens län ansåge sig böra instämma i Kongl. Maj:ts Befallningshafvandes i Vester-Norrlands län ofvanberörda underdåniga framställning.

3:o) Af Konungens Befallningshafvande i Norrbottens län:

att nästan vid hvarje riksdag under sistförflutna årtionde af Kongl. Maj:t äskats anslag till större väganläggningar inom Norrbottens län, hvilka ock blifvit af Riksdagen beviljade och kommit länet till godo; att en ganska betydlig vägsträcka af omkring 50 mil under denna tid blifvit byggd, men att mycket återstode ännu att önska, för att det allra nödvändigaste behovet af samfärdsmedel skulle kunna sägas fylldt; att de stora vattenleder, som fördelade länet i floddalar, visserligen erbjödo medel för samfärdseln, men detta kommunikationssätt vore i allmänhet allt annat än bekvämt, derigenom att stora forsar här och der omvexlade med lugna vattenytor, och vore derjemte under höst och vår alldeles oanvändbart: att transporten af erforderliga förnödenheter å dessa kommunikationsleder blefve i allmänhet dyr för den befolkning, som vore nog lycklig att bo invid dem, men mycket mera betungande för den aflägsset boende befolkningen; att den befolkning, som bodde aflägsse från en utfartsväg eller från de stora elfvarne, icke vore likställd med och icke sträfvade för sin existens under samma vilkor som

den, hvilken i afseende på hamnens läge vore mera lyckligt lottad; att allt hvad den förra afsatte gäfvde mindre vinst, hvaremot allt hvad den skulle köpa från sydligare trakter kräfvde större utlägg; att förökande och förbättrande af kommunikationerna till lands därför fortfarande voro en vigtig angelägenhet för att länet skulle kunna fortgå uti materiel utveckling; att med villigt erkännande af den stora tacksamhetsskuld, i hvilken länet stode till Kongl. Maj:t och Riksdagen för de bidrag af statsmedel, som erhållits till väganläggningar, hvarigenom kommunikation till lands beredts till de vigtigaste platserna i det inre af länet, länet dock måste ännu under en lång följd af år för dess ytterligare utveckling behöfvä bidrag af allmänna medel samt statsmakternas mellankomst för byggnad af nya och omläggning af backiga vägar; att staten derjemte vore uti Norrbotten den ojemförligt största jordegaren, hvars egendom för hvarje väg som brötes, vunne i värde; att, till följd af dessa ofvan anförda förhållanden, år efter år uppstodo frågor om nya vägars anläggning; att under de senare åren undersökningar blifvit verkställda samt plan och kostnadsförslag blifvit upprättade, menigheterna delvis blifvit hörda, och åtaganden att, i händelse statsbidrag erhöles, bygga och underhålla vägar, blifvit utfästa, så att några af dessa förslag redan vore färdiga att underställas Kongl. Maj:ts pröfning och andra under en ej aflägsen tidrymd skulle följa efter; att fullständiga undersökningar och förslag funnes upprättade för en sammanlagd väglängd af 38 mil, och att under sistlidna år ansökningar i och för vägundersökningar till Kongl. Maj:ts Befallningshafvande ingifvits för ytterligare 8 mil; samt att, då således, efter all sannolikhet, från Norrbotten under de stundande åren flera underdåniga ansökningar om bidrag af allmänna medel för väganläggningar och omläggningar komme att ingifvas, samt det anslag af 200,000 kronor, Riksdagen för närvarande ställt till Kongl. Maj:ts nådiga disposition, till fördelning öfver hela riket, i och för detta ändamål befunes alltför otillräckligt, för att Norrlands och specielt Norrbottens behof derigenom kunna blifva tillgodosedda, Kongl. Maj:ts Befallningshafvande hemställt, att Kongl. Maj:t måtte hos näst sammanträdande Riksdag äska förhöjning i ofvannämnda anslag; och då derjemte, enligt hvad Kongl. Maj:ts Befallningshafvande från Styrelsen för allmänna väg- och vattenbyggnader inhemtat, för vägundersökningars verkställande inom länet för nästkommande år icke kunde påräknas mer än 1,000 kronor, men denna summa vore otillräcklig, så att en mängd ifrågasatta undersökningar af denna anledning måste uppskjutas, så ville Kongl. Maj:ts Befallningshafvande jemväl underställa Kongl. Maj:ts bepröfvande, huruvida ej äfven i anslaget för vägundersökningar någon förhöjning erfordrades.

Då, enligt hvad vi erfarit, ofvannämnda underdåniga framställningar, hvaröfver Kongl. väg- och vattenbyggnadsstyrelsens utlåtanen blifvit infortrade, icke hunnit undergå erforderlig förberedande behandling, så tidigt,

att desamma kunnat till Kongl. Maj:ts pröfning föredragas i sammanhang med frågan om reglering af utgifterna under Riksstatens sjette hufvudtitel, men de af länsstyrelserna i de tre nordligaste länen andragna omständigheter synas oss innefatta välgrundade skäl till förhöjande af i fråga varande anslag, få vi vördsamt hemställa,

att Riksdagen måtte för år 1876 anslå, *dels* till bidrag för anläggning af nya samt omläggning eller förbättring af backiga eller eljest mindre goda vägar, 400,000 kronor, och *dels* till undersökningar och expenser för allmänna arbeten, 50,000 kronor.

Stockholm den 22 Januari 1875.

<i>Curry Treffenberg.</i>	<i>P. O. Hörnfeldt.</i>	<i>Gustaf Heggström.</i>
<i>Fr. Malmberg.</i>	<i>Eric Dofsén.</i>	<i>Joh. Rutberg.</i>
<i>C. E. Hjelm.</i>	<i>L. J. Fahlander.</i>	<i>A. Bäckström.</i>
<i>J. Fahlén.</i>	<i>E. Berggren.</i>	<i>Pehr Nilsson</i> i Wittjerf.
<i>C. A. Fröberg.</i>	<i>A. Andersson.</i>	<i>P. Näsman.</i>
<i>Anders Andersson</i> i Nyckelby.	<i>C. Johansson.</i>	<i>J. N. Biesert.</i>
<i>A. Andersson</i> från Vermland.	<i>Arvid Jönsson.</i>	<i>J. Örtqvist.</i>
<i>Olof Olsson</i> från Vermland.	<i>Carl Ekman.</i>	<i>Jonas Jansson</i> från Vermland.
<i>Erik Gustaf Eriksson</i> från Vermland.		<i>Jöns Pehrsson.</i>